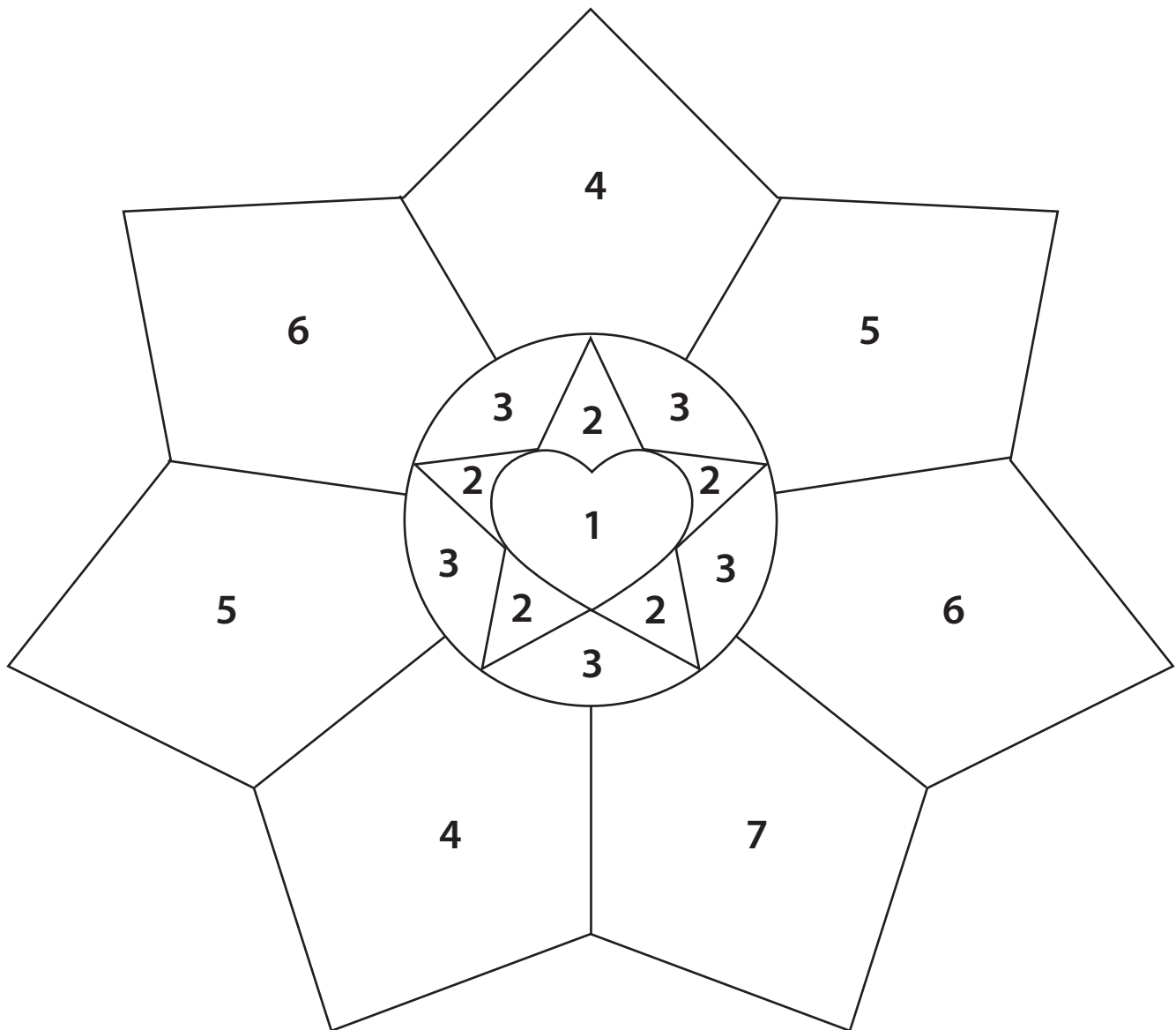

CUPRINS

1. <i>Ursul păcălit de vulpe</i> , după Ion Creangă	4
2. <i>Vulpea</i> , text nonliterar	10
3. <i>Povestea ceasului cu inimă</i> , de Vladimir Colin	16
4. <i>Creanga de alun</i> , de Lev Tolstoi	22
5. <i>Povestea găștelor</i> , de George Coșbuc	28
6. <i>Când stăpânul nu-i acasă!</i> după Emil Gârleanu	34
7. <i>Câți ca voi!</i> de George Topîrceanu	40

Despre mine...

1. Colorează cu roșu închis dacă ești fată sau cu roșu deschis dacă ești băiat
2. Colorează cu verde închis dacă ai împlinit 7 ani sau cu verde deschis dacă ai împlinit 8 ani
3. Colorează cu albastru deschis dacă ești singur la părinți sau cu albastru închis dacă ai frați ori surori
4. Colorează cu galben dacă îți plac prăjiturile cu fructe sau cu portocaliu dacă îți plac cele cu ciocolată
5. Colorează cu violet închis dacă îți place să cânti sau cu violet deschis dacă îți place să desenezi
6. Colorează cu maro deschis dacă îți place la mare sau cu maro închis dacă îți place la munte
7. Colorează cu roz deschis dacă preferi jocurile în parc cu prietenii sau cu roz închis dacă preferi jocurile video.

Ursul păcălit de vulpe

după Ion Creangă

Era odată o vulpe vicleană, ca toate vulpile. Ea umblase o noapte întreagă după hrană și nu găsise nicăieri. Făcându-se ziuă, vulpea iese la marginea drumului și se culcă sub o tufă, gândindu-se ce să mai facă, ca să poată găsi ceva de mâncare.

Stând vulpea cu botul întins pe labele de dinainte, îi vine miros de pește. Atunci ea ridică puțin capul și, uitându-se la vale, zărește venind un car tras de boi.

— Bun! gândi vulpea. Iaca hrana ce-o așteptam eu. Și îndată iese de sub tufă și se lungește în mijlocul drumului, ca și cum ar fi fost moartă.

Carul se apropie de vulpe, țăranul ce mâna boii o vede și, crezând că-i moartă cu adevărat, o aruncă deasupra peștelui.

Însă, cum au pornit boii, vulpea a și început cu picioarele a împinge peștele din car jos.

Țăranul mâna, carul scârțâia, și peștele din car cădea.

După ce hoața de vulpe a aruncat o mulțime de pește pe drum, sare și ea din car și, cu mare grabă, începe a strânge peștele. După ce l-a strâns grămadă, îl ia, îl duce la vizuina sa și începe a mânca, că tare-i mai era foame!

Tocmai când începuse a mânca, iaca vine la dânsa ursul.

— Bună masa, cumătră! Ce de pește ai! Dă-mi și mie, că tare mi-e poftă!

— Ia mai pune-ți pofta-n cui, cumătre, că doar nu pentru gustul altuia m-am muncit eu. Dacă ți-e așa de poftă, du-te și-ți moaie coada-n baltă, ca mine, și-i avea pește să mănânci.

— Învață-mă, te rog, cumătră, că eu nu știu cum se prinde peștele.

Atunci vulpea rânji dinții și zise:

— Ascultă, ursule: vrei să mănânci pește? Du-te diseară la băltoaca din marginea pădurii, vâra-ți coada-n apă și stai pe loc, fără să te miști, până spre ziuă; atunci smuncește vârtos spre mal și ai să scoți o mulțime de pește.

Ursul, nemaizicând nici o vorbă, aleargă-n fuga mare la băltoaca din marginea pădurii și-și vâra-n apă toată coada!

În acea noapte începuse a bate un vânt tare rece. Îngheață zdravăn și apa din băltoacă, și prinde coada ursului ca într-un clește. Ursul, nemaiputând de durere și de frig, smuncește o dată din toată puterea. Și, sărmanul urs, în loc să scoată pește, rămâne fără de coadă!

Începe el acum a mormăi cumplit și-a sări în sus de durere; și-n ciudat pe vulpe că l-a amăgit, se duce s-o ucidă în bătaie. Dar șireata vulpe știe cum să se ferească de mânia ursului. Ea ieșise din vizuină și se vârase în scorbura unui copac din apropiere.

Ursul se repede iute spre copac; dar gura scorburei fiind strâmtă, ursul nu putea să încapă în lăuntru. În zadar s-a necăjit ursul, de-i curgeau sudorile, că tot n-a putut scoate vulpea din scorbura copacului.

Și iaca așa a rămas ursul păcălit de vulpe!

1. Găsește în text câte două cuvinte formate din:

<i>o silabă</i>	<i>două silabe</i>	<i>trei silabe</i>

2. Unește cuvântul cu explicația potrivită:

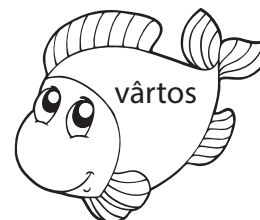
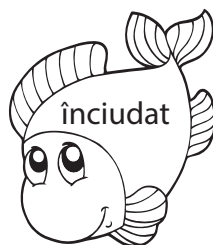
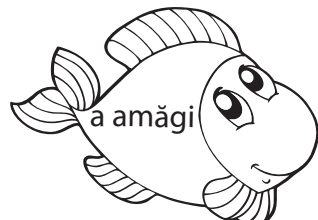
care se poartă și vorbește fără sinceritate, șireată

plin de ciudă; supărat, necăjit

adăpost al unor animale sălbatice

cu putere, cu forță

a înșela

3. Transcrie ultimul enunț al textului și scrie în căsuță numărul de cuvinte.

.....

.....

.....

4. Alege și transcrie, pentru fiecare personaj, cuvintele potrivite dintre cele date mai jos.

vicleană, mânios, lacomă, pofticios

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. Colorează cuvintele care denumesc animale și transcrie-le în ordine alfabetică:

vulpe creion cerb bursuc cărare

urs arici prune lălele lup

.....

.....

.....

6. Eu scriu una, tu scrii multe!

vulpe

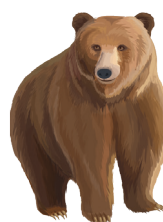
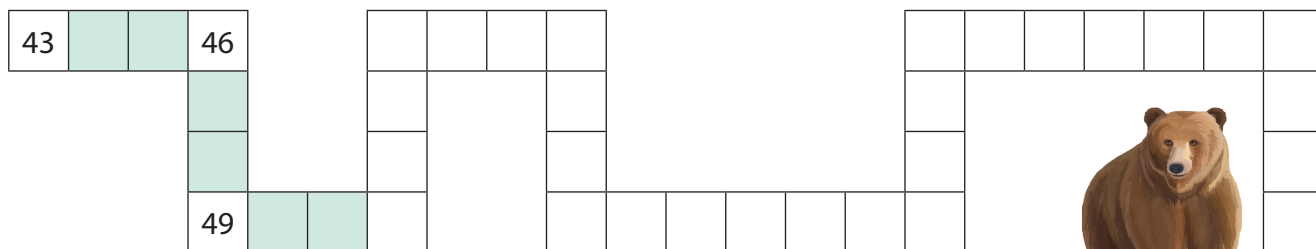
copac

scorbură

vizuină

noapte

7. Ajut-o pe Cumătra Vulpă să străbată tot labirintul, după regula descoperită! Completează căsuțele potrivite!

8. Completează tabelele:

Descăzut		15	38
Scăzător	30		19
Diferența	50	0	

Termen		19	41
Termen	25		6
Sumă	50	20	

9. Calculează, ordonează rezultatele descrescător și vei descoperi un cuvânt surpriză!

U	I	Z	N	I	Ă	V
$\begin{array}{r} 49 + \\ 8 \end{array}$	$\begin{array}{r} 55 - \\ 6 \end{array}$	$\begin{array}{r} 27 + \\ 44 \end{array}$	$\begin{array}{r} 70 - \\ 27 \end{array}$	$\begin{array}{r} 49 + \\ 35 \end{array}$	$\begin{array}{r} 31 - \\ 26 \end{array}$	$\begin{array}{r} 65 + \\ 35 \end{array}$

10. Efectuează scăderile după modelul dat.

$$32 - 8 - 8 - 8 - 8 =$$

$$24 - 8 - 8 - 8 =$$

$$16 - 8 - 8 =$$

$$8 - 8 = 0$$

$$12 - 3 - 3 - 3 - 3 =$$

$$\underline{\hspace{2cm}}$$

$$\underline{\hspace{2cm}}$$

$$\underline{\hspace{2cm}}$$

$$24 - 6 - 6 - 6 - 6 =$$

$$\underline{\hspace{2cm}}$$

$$\underline{\hspace{2cm}}$$

$$\underline{\hspace{2cm}}$$

11. Compară!

28 – 9

--	--

38 – 9

$24 + 6$

--	--

$25 + 5$

18 + 2

--	--

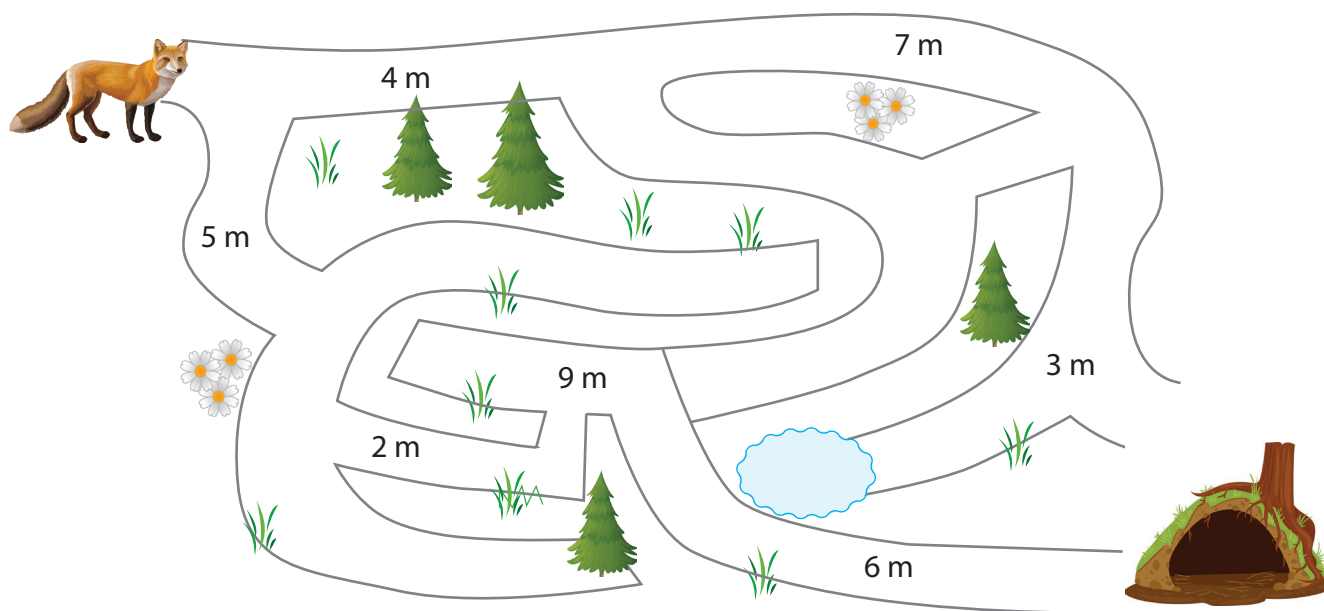
72 – 58

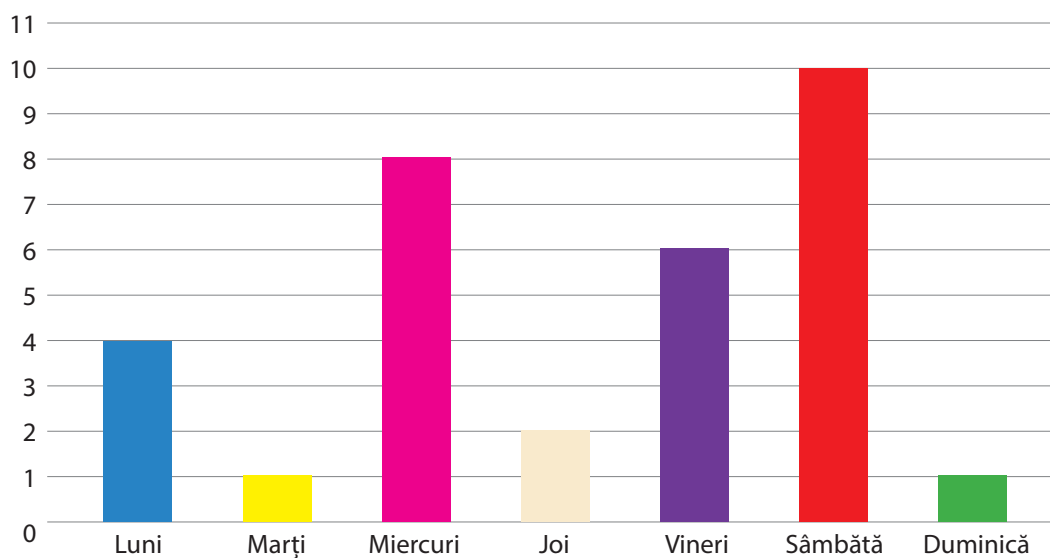
12. Colorează cu verde drumul cel mai scurt pe care Cumătra Vulpe poate ajunge la vizuină.

A = 4 m... 7 m... 3 m

B = 5 m... 2 m... 9 m... 6 m

13. În fiecare zi Cumătra Vulpe a mâncat pește. Observă graficul și află:

a. Câți pești a mâncat miercuri și sâmbătă?

[illegible]

A cartoon-style illustration of a wooden barrel. The barrel is made of horizontal wooden staves and is bound by two metal hoops. It has a wooden spigot with a handle on the right side. The barrel is resting on a simple wooden stand. The entire illustration is set against a plain white background.

1

7

7

A cartoon illustration of a fish, possibly a surgeonfish, facing right. It has a large eye, a small mouth, and a prominent dorsal fin. The fish's body is covered in vertical stripes. Four blue numbers are placed on the fish: '27' on the dorsal fin, '33' on the upper side, '58' on the lower side, and '51' on the tail.

A horizontal number line with arrows at both ends. It has major tick marks labeled 10, 20, 30, 40, 50, 60, and 70. A point is marked with a vertical line at the value 27, which is labeled above the tick mark.

urs	E1	
câine	D5	
veveriță	C2	
cal	D2	
vulpe	B4	

E					
D					
C					
B					
A					
	1	2	3	4	5

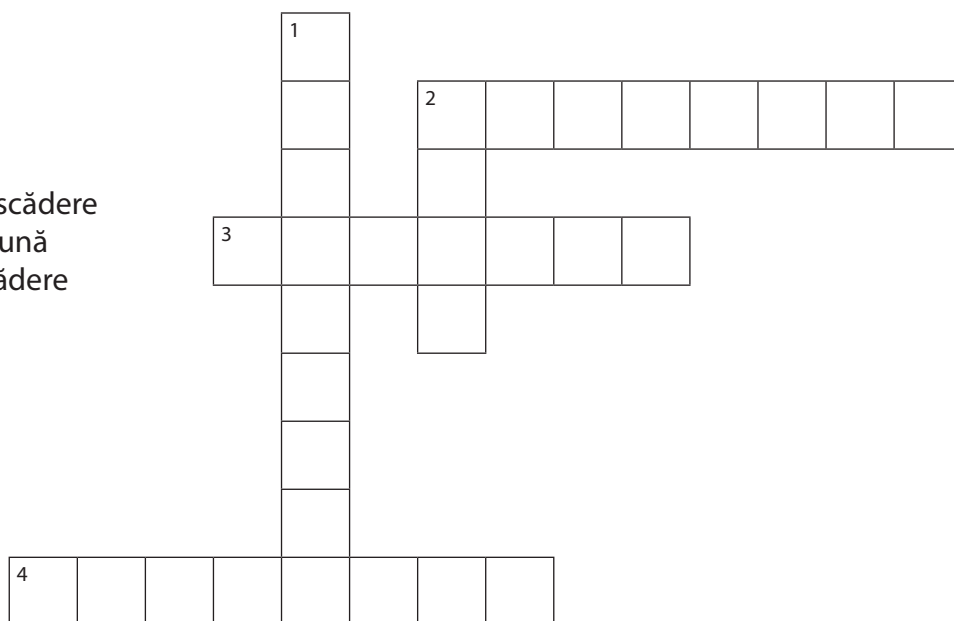
Joc. Completează rebusul conform definițiilor:

Vertical

1. Rezultatul scăderii
2. Rezultatul adunării

Orizontal

2. Al doilea număr din scădere
3. Numerele care se adună
4. Primul număr din scădere

Știați că...?

➤ Toți puii de urși se nasc foarte mici (200-700 g), sunt orbi, nu au păr, le lipsesc dinții și arată ca puii de șobolan. Ei se hrănesc cu laptele sățios al ursoaicei, cresc foarte repede și, la prima ieșire din bârlog, seamănă deja foarte bine cu niște ursuleți.

➤ Urșii sunt clasificați în mod greșit drept carnivori; de fapt, dintre toate mamiferele carnivore, ursul este cel mai puțin carnivor, hrănindu-se în general cu materie vegetală. El este mai degrabă un animal omnivor (și oportunist) pentru că mănâncă orice găsește (mai ușor).

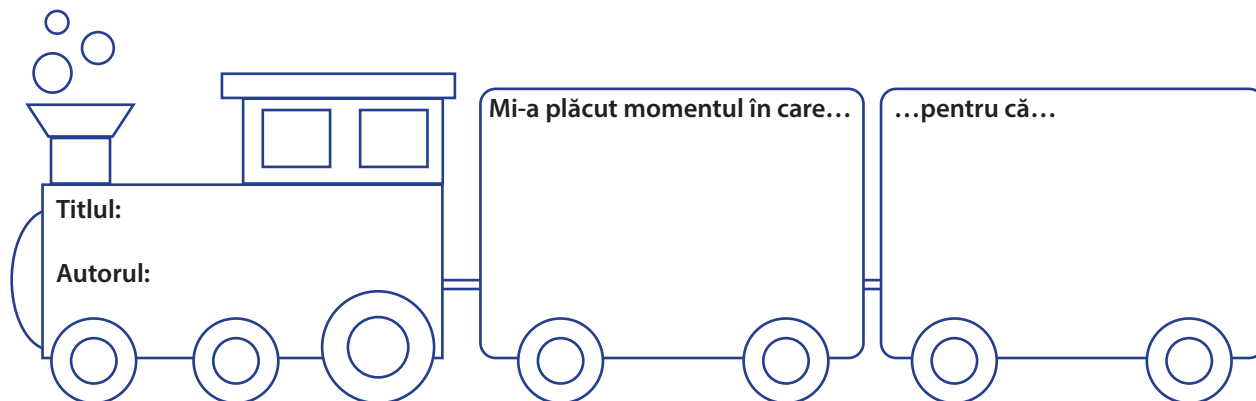
➤ Urșii văd aproape la fel de bine ca omul și aud chiar mai bine decât acesta. Iar mirosul lor este de 100 de ori mai dezvoltat. Ei pot detecta un miros de la 32 de km și pot simți o focă moartă chiar și dacă aceasta este la un metru sub gheață.

Sursa: <http://www.zooland.ro/stiati-ca-20-de-curiozitati-despre-ursi-5817>

Recomandare

de lectură: *Motanul Încălțat*, de Charles Perrault.

ION CREANGĂ (1837-1889)

Se naște pe 1 martie 1837 (după alte surse, la 10 iunie 1839), în satul Humulești din județul Neamț, fiu al lui Ștefan a Petrei Ciobotariu și al Smarandei Creangă, țărani gospodari. După o copilărie lipsită de griji, începe școala în satul natal (1847), continuată la Broșteni, Târgu-Neamț și Fălticeni, după dorința mamei, care voia să îl facă preot. Este, pe rând, diacon și institutor la Iași, unde

îl are profesor pe Titu Maiorescu. Se împrietenește cu Mihai Eminescu, pe atunci revizor școlar. În calitate de pedagog, publică patru manuale școlare, în care apar și primele sale povestiri (*Inul și cămeșa, Poveste, Pâcală, Acul și barosul, Ursul pângărit de vulpe*). Debutul propriu-zis are însă loc în anul 1875, în revista *Convorbiri literare*, cu povestea *Soacra cu trei nurori*. Considerat unul dintre clasicii literaturii române, Ion Creangă este apreciat mai cu seamă datorită operei sale autobiografice, *Amintiri din copilărie*. Moare pe 31 decembrie 1889, la Iași, în același an cu Mihai Eminescu.

Fata babei și fata moșneagului

Erau odată un moșneag și-o babă; și moșneagul avea o fată, și baba iar o fată. Fata babei era slută, leneșă, țăfnoasă și rea la inimă; dar, pentru că era fata mamei, se alinta cum s-alintă cioara-n laț, lăsând tot greul pe fata moșneagului. Fata moșneagului însă era frumoasă, harnică, ascultătoare și bună la inimă. Dumnezeu o împodobește cu toate darurile cele bune și frumoase. Dar această fată bună era horopsită și de sora cea de scoarță, și de mama cea vitregă; noroc de la Dumnezeu că era o fată robace și răbdătoare; căci altfel ar fi fost vai și-amar de pielea ei.

Fata moșneagului la deal, fata moșneagului la vale; ea după găteje prin pădure, ea cu tăbuietul în spate la moară, ea, în sfârșit, în toate părțile după

treabă. Cât era ziulica de mare, nu-și mai strângea picioarele; dintr-o parte venea și-n alta se ducea. Și-apoi baba și cu odorul de fică-sa tot cârtitoare și nemulțumitoare erau. Pentru babă, fata moșneagului era peatră de moară în casă; iar fata ei, busuioc de pus la icoane.

Când se duceau amândouă fetele în sat la șezătoare seara, fata moșneagului nu se încurca, ci torcea câte-un ciur plin de fuse; iar fata babei îndruga și ea cu mare ce câte-un fus; și apoi, când veneau amândouă fetele acasă noaptea târziu, fata babei sărea iute peste pârlez și zicea fetei moșneagului să-i dea ciurul cu fusele, ca să-l ție până va sări și ea. Atunci fata babei, vicleană cum era, lua ciurul și fuga în casă la babă și la moșneag, spunând că ea a tors acele fuse. În zadar fata moșneagului spunea în urmă că acela este lucrul mâinilor sale; căci îndată o apucau de obraz baba și cu fică-sa și trebuia numaidecât să rămâie pe-a lor. Când veneau duminica și sărbătorile, fata babei era împopoțată și netezită pe cap, de parc-o linseseră vițeei. Nu era joc, nu era clacă în sat la care să nu se ducă fata babei, iar fata moșneagului era oprită cu asprime de la toate aceste. Și-apoi, când venea moșneagul de pe unde era dus, gura babei umbla cum umblă melița; că fata lui nu ascultă, că-i ușernică, că-i leneșă, că-i soi rău... că-i laie, că-i bălaie; și că s-o alunge de la casă; s-o trimită la slujbă unde știe, că nu-i de chip s-o mai ție; pentru că poate să innăvăască și pe fata ei.

Moșneagul, fiind un gură-cască, sau cum îți vrea să-i ziceți, se uita în coarnele ei, și ce-i spunea ea sfânt era. Din inimă, bietul moșneag poate c-ar fi mai zis câte ceva; dar acum apucase a cânta găina la casa lui, și cucoșul nu mai avea nicio trecere; și-apoi, ia să-l fi pus păcatul să se întreacă cu dedechiul; căci baba și cu fică-sa îl umplea de bogdaproste.

Într-una din zile, moșneagul, fiind foarte amărât de câte-i spunea baba, chemă fata și-i zise:

— Draga tatei, iaca ce-mi tot spune mă-ta de tine: că n-o ascuți, că ești rea de gură și innăvăvită și că nu este de chip să mai stai la casa mea; de-accea du-te și tu încotro te-a îndrepta Dumnezeu, ca să nu se mai facă atâta gălceavă la casa asta, din pricina ta. Dar te sfătuiesc, ca un tată ce-ți sunt, că, orișunde te-i duce, să fii supusă, blajină și harnică; căci la casa

mea tot ai dus-o cum ai dus-o: c-a mai fost și mila părintească la mijloc!... dar prin străini, Dumnezeu știe peste ce soi de sămânță de oameni îi da; și nu ți-or putea răbda câte ți-am răbdat noi.

Atunci biata fată, văzând că baba și cu fică-sa voiesc cu orice chip s-o alunge, sărută mâna tată-său și, cu lacrimi în ochi, pornește în toată lumea, depărtându-se de casa părintească fără nicio nădejde de întoarcere!

Și merse ea cât merse pe-un drum, până ce, din întâmplare, îi ieși înaintea o cățelușă, bolnavă ca vai de capul ei și slabă de-i numărăi coastele; și cum văzu pe fată, îi zise:

— Fată frumoasă și harnică, fie-ți milă de mine și mă grijește, că ți-oi prinde și eu bine vrodată!

Atunci fetei i se făcu milă și, luând cățelușa, o spală și-o griji foarte bine. Apoi o lăsa acolo și-și căută de drum, mulțumită fiind în suflet că a putut săvârși o faptă bună.

Nu merse ea tocmai mult, și numai iaca ce vede un păr frumos și înflorit, dar plin de omizi în toate părțile. Părul, cum vede pe fată, zice:

— Fată frumoasă și harnică, grijește-mă și curăță-mă de omizi, că ți-oi prinde și eu bine vrodată!

Fata, harnică cum era, curăță părul de uscături și de omizi cu mare îngrijire și apoi se tot duce înaintea să-și caute stăpân. Și, mergând ea mai departe, numai iaca ce vede o fântână mălită și părăsită. Fântâna atunci zice:

— Fată frumoasă și harnică, îngrijește-mă, că ți-oi prinde și eu bine vrodată!

Fata rânește fântâna și-o grijește foarte bine; apoi o lasă și-și caută de drum. Și, tot mergând mai departe, numai iaca ce dă de-un cuptor nelipit și mai-mai să se risipească. Cuptorul, cum vede pe fată, zice:

— Fată frumoasă și harnică, lipește-mă și grijește-mă, că poate ți-oi prinde și eu bine vrodată!

Fata, care știa că de făcut treabă nu mai cade coada nimănui, își suflecă mânecile, călcă lut și lipi cuptorul, îl humui și-l griji, de-ți era mai mare

dragul să-l privești! Apoi își spală frumușel mâinile de lut și porni iarăși la drum.

Și mergând ea acum și zi și noapte, nu știu ce făcu, că se rătăci; cu toate acestea, nu-și pierdu nădejdea în Dumnezeu, ci merse tot înaintea până ce, într-una din zile, dis-dimineață, trecând printr-un codru întunecos, dă de-o poiană foarte frumoasă, și în poiană vede o căsuță umbrită de niște lozii pletoase; și când s-apropie de acea casă, numai iaca o babă întâmpină pe fată cu blândețe și-i zice:

— Da' ce cauți prin aceste locuri, copilă, și cine ești?

— Cine să fiu, mătușă? Ia, o fată săracă, fără mamă și fără tată, pot zice; numai Cel-de-sus știe câte-am tras de când mama care m-a făcut a pus mâinile pe piept! Stăpân caut și, necunoscând pe nime și umblând din loc în loc, m-am rătăcit. Dumnezeu însă m-a povățuit de-am nimerit la casa d-tale și te rog să-mi dai sălășluire.

— Sărmană fată! zise bătrâna. Cu adevărat numai Dumnezeu te-a îndreptat la mine și te-a scăpat de primejdii. Eu sunt Sfânta Duminică. Slujește la mine astăzi și fii încredințată că mâine n-ai să ieși cu mâinile goale de la casa mea.

— Bine, măicuță, dar nu știu ce trebi am să fac.

— Ia, să-mi lai copilașii, care dorm acum, și să-i hrănești; apoi să-mi faci bucate; și, când m-oi întoarce eu de la biserică, să le gălesc nici reci, nici fierbinți, ci cum îs mai bune de mâncat.

Și, cum zice, bătrâna pornește la biserică, iară fata suflecă mânecile și s-apucă de treabă. Întâi și-ntâi face lăutoare, apoi iese afară și începe a striga:

— Copii, copii, copii! Veniți la mama să vă lăie! Și când se uită fata, ce să vadă? Ograda se umpluse și pădurea fojgăia de-o mulțime de balauri și de tot soiul de jivine mici și mari! Însă, tare în credință și cu nădejdea la Dumnezeu, fata nu se sperie; ci le ia pe câte una și le lă și le îngrijește cât nu se poate mai bine. Apoi s-apucă de făcut bucate, și când a venit Sfânta Duminică de la biserică și a văzut copiii lăuți frumos și toate trebile bine făcute, s-a umplut de bucurie; și după ce-a șezut la masă, a zis fetei

Cuprins

ION CREANGĂ

Fata babei și fata moșneagului / 5

Soacra cu trei nurori / 12

Povestea unui om leneș / 19

PETRE ISPIRESCU

Prâslea cel voinic și merele

de aur / 21

Sarea în bucate / 34

IOAN SLAVICI

Doi feți cu stea în frunte / 41

Păcală în satul lui / 51

BARBU ȘTEFĂNESCU

DELAVRANCEA

Palatul de cleștar / 66

Neghiniță / 74

MARTA COZMIN

Motanul-precupeț / 85

ADINA POPESCU

Poveste de doi megabytes / 88

ION LUCA CARAGIALE

D-l Goe... / 93

Vizită / 99

Bûbico / 104

EMIL GÂRLEANU

Fricosul / 111

Puișorii / 113

MIHAI EMINESCU

Ce te legeni... / 115

Revedere / 117

Copii eram noi amândoi...
(fragment) / 119

GEORGE COȘBUC

Jucăriile celui cuminte / 122

Trufie pedepsită / 124

Povestea găștelor / 126

GEORGE TOPÎRCEANU

Aeroplanul / 129

Balada unui greier mic / 130

VASILE ALECSANDRI

Iarna / 132

Bradul / 134

ȘTEFAN OCTAVIAN IOSIF

Cântec de leagăn / 136

Bunica / 138

ELENA FARAGO

Tanu / 139

Doi frați cuminiți / 141

ALECU DONICI

Greierul și furnica / 143

Racul, broasca și știuca / 145

LEV TOLSTOI

Leul și șoricelul / 146

Comoara din vie / 148

HANS CHRISTIAN

ANDERSEN

Fetița cu chibrituri / 150

Sirena / 154

CHARLES PERRAULT

Frumoasa din Pădurea

Adormită / 174

Cenușăreasa sau pantofiorul de
sticlă / 184

OSCAR WILDE

Uriășul cel egoist / 192

CARLO COLLODI

Aventurile lui Pinocchio

(Capitolul III) / 198

NIKOLAI NOSOV

Aventurile lui Habarnam și ale
prietenilor săi (Capitolul I) / 202

ASTRID LINDGREN

Pippi Șoseșica (Capitolul I) / 208

MICHAEL BOND

Un urs pe nume Paddington
(Capitolul I – fragment) / 215

DICK KING-SMITH

Babe (Capitolul II) / 223

LITERATURĂ POPULARĂ

Broasca-țestoasă și leopardul / 228

Boul din paie / 230

Vânătorul cel isteț / 233

Povestea bujorului / 236

Ciocârlia / 239

Proverbe și zicători / 242

Ghicitori / 244